

ՕՐԱԳԻՐ ՀՄԻԼՈՒՄԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՀՐԱՄԱՆԱԳՐ, 40 ՄԱՅԻՍ

Ըստ Տաճկաց նոր տարւոյն բարեպատեհ առթիւը
օգոստափառ Ասւլթանը բարեհաճելով մարդասիրա-
բար ինարձրագոյն Դուռը և երթալ, այնտեղ ուշա-
զբաժեամբ մաիկ ըրաւէ իւր կառավարութեան տարե-
կան աշխատութեանց տեղեկադիրը : Ենա այնորիկ
պատուական դաշախոսութեամբ մի, որուն թարդմա-
նութիւնը մեր յաջորդ ժուոյն մէջ պիտի հրատա-
րակեմք, իւր կայսերական զոհունակութիւնը յայտ-
նեց տարուան մը մ.ջ.՝ի դործ գրուած բարեկար-
դութեանց և եռած պանազան յառաջադիմութեանց
վերայ, յաւելցնելով թէ Հռոյն խոկ ձեռք բերուած
յառաջադիմութիւնները ալէ առ է քաջալերեն զմեզ
մեր ջանքը աւելցնելու քաղաքակրթութեան շատըն
մէջ յորում կը դանուիմք, և փոխանակ մեր եակը
նայեցաւ ըբած յառաջադիմութիւններնիս տեսնելու
համար, մեր առ չե եղած Ճանապարհը նայիմք, ու
կից ալէ առ է մզ անցնիլ որպէսզի քաղաքակրթեալ
մէծ աղքաց բարձրութեանը հասնիմք: Ուստի սաստ,
կապէս կը յօրդորեմ, ըստ Ա. Վ. հայապառութիւնը
Պիտական խորհրդոյն բոլոր անդամները, առանց
խարութեան ազգի և կրօնի, ինչպէս նաև աէրու-
թեան ուրիշ ամեն դործակալները, որոնք միևնույն
հայրէնեաց զաւակները և մինեսոյն կառավարութեան
անդամներն են, որպէսզի միարան սիրով աշխատին
մեր երկրին բարօրութեանը համար՝ համեմատ սկըզ-
բանցն զորս յայտնեցին:

Ապասերական այս մարդասէր և վեհ խօսքերը՝ ուրոնք մեկնութեան կարօտ չեն, միծ սիրով և երախտաղի թառութեամբ ընդունուեցան բոլոր մահմէտական և ոչ մահմէտական ժողովրդներէն:

Եւրոպիոյ քաղաքական խնդիրները հանդարտութեան
մէջ կը անուին , և պատերազմի երկիրները առաջ ժմուգուած էն ՚ի բաց առեալ Բրուսիոյ և Ալեքսա-
րիոյ լրազրաց սաստիկ բանակուութիւնները . որոնք

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

Զմիւռնացի արժանայարգ պարոն ՄսկրՄսկրեանց
զիտնական Մազհստրոսը , որ Մուկուայի Լազար-
եանց ճեմարանց հայկաբանութեան է . կրօնական ուս-
մանց դասաւուուրեան պաշտօնը կը փարէ , ճետեւեար
նամակը լուղարկած է մեզ ՚ի հրատարակութիւն :

Յարդոյ և Հայրենասէր մտերիմ:

Յայսորիի առարտ հասին յիմ ձեռս մատեանք Երկու տարիալք 'ի կ. Պօլիս, տառջինն յամի 1864, ընդ մոկաբրովս «Հիմնական տարրերութիւնն կաթողիկէ և Աջմիածնական գաւանութեանց», և Երկրորդն յամի 1868, ընդ մակաղբովս «Խրամախոչն», որ քննողական իմ տեսութեամբ հերքումնէ առաջնոյն. զործ արգարութիւն և հասան մոռց :

ՅԸՆԸ ԵՆՈՒՆԼԻՄ ՊԱՐԱԳԻՆՆ 'Ի ՄԱՏԵԽՆԻԳԳԴ՝ ՎԱՐՄԱԿԱՅ
յոյժ՝ Վարմակայ մանաւոնդ ընդ այս՝ զի հեղինակ նու-
րին՝ Հ. Յ. Գ. (որ թուիլինել Հ. Յավուկի Գաթքան),
մի 'Ի ՄԻՒՐԹ արեան վարդապետաց Այլեննայի, թափէ
զրեթէ զամենայն ոյժ իւր 'Ի կանգնել շինուած ինչ հաս-
տակառոց բայց անհիմն, նիմնական առաջական առողջ նմին առուն,
Մերկացից զրանդ՝ Գուն զործէ վերապատռելին ըստ
կարծեացն զօր ինքն ունի կարծեցուցանել և այլոց՝ նախ
թէ եկեղեցին Հայաստանեաց, զօր նա Եջմիածնական
եկեղեցի անուանել տաճակաս(ձ). ինսնառաւ ին' անհեալի և

(4) Յանիկար' այլ ոչ առանց զադունի նպատակի՝ ի վար արկանէ նա զնորահնար կոչումնդ յամենայն բանս ինք : Եպապան նորա ոռակո ինձն ըստի՝ ան է .

այս երկու տէքութեանց մէջ եղած փոխադարձ համապահութիւնը և ատելութիւնը կը յայցանեն ։ բանակոռութիւնը՝ ուսկից յաջող գախճան մի չկուշակուիր ընդհանուր խաղաղութեան անվիսաս մնալուն ։

Գաղղիսյ մէջ ընտրօղական մաքառումը սաստիա
պէս կըշարունակուի կառավարութեան կուսակիցնեւ
բուն և անոր հակառակորդներուն մէջ ։ Ամեն օր հրա
պարական ժողովներ կըլլան փարիզի շատ թաղերը
և այս ժողովներուն մէջ ատենախոսները կաշխատին
համովել, ոմանք որպէսզի ընտրօղները կառավարու
թեան կուսակից անձանց տան իրենց գուէները, և
ոմանք կաշխատին որպէսզի կառավարութեան հակա
ռակորդներուն արուին ընարօղաց գուէնէրը. զիարդ
և իցէ ատրակոյս չկայ թէ կառակարութիւնը ձայնից
մէծ առաւելութիւն պիտի ունենայ նոր հասատուեց
լի երեսփոխանական ժողովոյն մէջ.

Հեռագիրը կը ծանուցանէ , թէ Կարոլին կայսրը
Կարթըն անցնելու ժամանակը , ՚ի պատասխանի
այս քաղաքին կառավարչին շնորհաւորական խօսքեր
ըուն , համառօտ ատենաբանութիւն մի ըրերէ . որով
Եսրին վեհափառութիւնը կը հրաւիրէ բոլոր պար-
կեցա անձինքը նպաստամատոյց և զործակից ըլլալ
կառավարութեանը՝ ընդդեմ քանդիչ և կործանիչ
կիրքերու՝ որք վերածնելու կը սպառնան . Կայսրը
խօսքը վերջացուցերէ յուսալով թէ ժողովուրդը
պիտի փութայ այնպիսի անձինք ընտրելու , որոնք
արծանաւոր ըլլան քաղաքակրթիչ բարձր պաշտօ-
նին՝ որ յանձնուած է զաղղիսցի ազգին :

Գարիգէն հասած վերջին լուրերը կըծանուցանեն
թէ խոռվայոյզ անձանց խմբեր՝ նոյն մայրաքաղաքի՞ն
քանի մը թաղերը պարտելով ապստամբական բարձր
ձայներ կըհանէին, ոյսինքն կայսրը իւր աթոռէ

հիմնովին տարբեր զողով՝ ՚ի հստմէականէն ՚ի հաւատու
մասին և ՚ի ծջոս, գտանի հարկաւ սրտալ ոյ կաթուղիկ
(ընդհանրական կամ տեկնիքական) եկեղեցւոյ. ուսա
և չե՛ ողջապատ, այլ մոշորեալ, հերետիկոսական և ա
պրտուր: 2. Թէ ցորչափ եկեղեցին այն յարատեից
յանառութեամբ ՚ի նմին ապատամբութեան, և չկամպց
հպատակել ամենայնիւ Պապին Հոսոմայ՝ յրի փախանքը
զի աբրիստոսի և գերազոյն զիայ ընդհանուր եկեղեցւոյ
կամ համերէն քրիստոնէից, չկարէ համարիլ եկեղեցից
փրկար, ըստում և խօսրութեան ՚ի նմին կատար,
եսլք՝ չզօրեն, առէ, լինել բրտար, կամ տալ ինչօ
դուռ՝ ընդունողացն: 3. Թէ ՚ի նմին եկեղեցւով ո՛չ որ
յամացիւարհողաց կարէ թողութիւն գտանել մեղաց
փրկել զողի իւր, և արձանի լինել կենացն յաւիտենից
4. Թէ եկեղեցին այն յայնժամ միայն կարէ լինել
փրկարար և կոչիլ ողջապատ, յորդամ հպատակիցի իշ

զի դիւրին լիցի նմա' յորժամ եւ կամիցի' անբասիր գանձն կացուցանել (քեւ ոչ իրաւամբք) ասելով՝ թքանը իւր չէին զբուն եկեղեցւոյ Հայաստանեաց ՚ի հասարակի, այլ միայն զեշմիածնական եկեղեցւոյ ՚ի մասնաւորի, որ՝ ըստ անողոյա կարծեաց նորա' չլայմ այնպիսի ՚ի դաւանուրեան հաւատոյ, որպիսի երես ՚ի սկզբան եւ թէ այժմեան Հայր խումբ ինչ են առանձինն օստեալ յաւանդից նախնի եկեղեցւոյն իւրեանց. ոյր աղազաւ եւ երեմն' յանձուկն ամփոփելով՝ կշմիածնական հաւարակոթիւն անուանե զնուսա: Յասացելոց ինքնին ՚ի յայտ գայ եւ պատճառ չլայմարանալոյ նորա' գեր յետնոցն ձայնի: Լուսաւոր չական կամ բաւառոչաբառան անուանե, եկեղեցի:

վար ի չեցնելու է, կեցցէ՛ հասարակապետով թիւն ։
և այն : Այս խռովայոյշ մարդկեց ոստիկանութեան
հրամանաց գէմ գներով, արիւնահեղ կոիւներ պա-
տաշեցան և բազմաթիւ զինուորներ վիրաւորեցան :

Ըստրիոյ և Հունգարիոյ միապետութեան ազդային
ընդհանուր խորհրդանոցը ամսոյս 3—15ին զցուեցած
ցաւ կայսեր խաղաղասիրական գեղեցիկ ատենախօս
սութեամբ մի : Ըստրիական լրազիրները կըհաստա-
տեն թէ Ֆրանչիսկոս Հովհաննեսկի վեհափառ կայսրը,
դաւ ամսոյն մէջ միտք ունի այցելութիւն ընելու
օդոսատափառ Առաջանին 'ի Կոստանդնուպօլիս :

Խտակիոյ մէջ նոր գաշլիճ մի կաղմուեցաւ նախա-
դահութեամբ Պարոն Մէնապրէային, որուն յանձ-
նուեցաւ նաև արտաքին զործոց աեւչութիւնը . Պլի-
քէրրարիս՝ ներքին զործոց պաշտօնեայ անուանեցաւ,
Պլի . Մունկէթի՝ երկրագործութեան պաշտօնեայ, Պլի .
Մորախի հրապարարական շինուածոց և Պլի . Պար-
կոնի՝ հասարակաց կրթութեան : Կորահաստատ
դահլիճին քաղաքական ընթացքը պիտի ըլլայ, պահ-
պանութիւն հասարակաց բարեկարդութեան՝ որ ապա-
հովութիւն մըն է անհատական ազատութեան, պահ-
պանութիւն ազգային դրամական իուստանոնց և յանձ-
նառութեանց, և վերջապէս հրաւիրել զգողզուրդն
'ի բանաւոր խորհրդածութիւն՝ 'ի միարանութիւն և
'ի համբերութիւն :

Անդղոյ մէջ կառավարութիւնը՝ կամ լաւ ևս է
ըստ, միասր Ալէտսթըն, վերջին ճշամբ կաշխատի
իուստացի մուզովրեան՝ անդղացոց դէմ ունեցած
ատելութիւնը չնչել կամ չափաւորել. այսու ամեւ
նայնիւ իւր ջանքը տակաւին յաջող վախճան մի չու-
նեցաւ. և կը հաստատեն թէ օր մի շանցնիր որ անդը
դղացի դինուոր մի կամ անդղացի կալուտատէր մի
չսպանուի իրանտացի ժողովրդէն : Այս երկրին
պաշտօնական բողոքական եկեղեցին դրեթէ ջնջուե-
ցաւ կամ ջնջուելու վերայ է, որուն դէմ իրանտա-
ցիք սաստկապէս կը զանգատէին. նմանապէս ազդա-
յին ժողովը անդարութեան վերաբերեալուրիշ բաւ-

Խառնութեան Պատին , յօրժամ եղիցի ամենենայնիւ անտարքեր ՚ի հսումէականէն , յօրժամ դաւանութիւնն ուրին հրատասարեացի՞ի Փրկառոննէ ականս ծշղիւ ա՛յնպէս որպէս պահանջէ գերազոյն իշխանութեամբ եկեղեցին Հոռովէական : Յ . Թէ ողղափառ՝ փրկարար և սրբարար եկեղեցի՞ւ ժույն Հոռովէականն , զոր ինքն (վերապատուելին) յաճախակի կոթողիկէ անուամբ որոշէ յայլոց եկեղեցաց , այսինքն յայնց՝ զորս չհամարի ողղափառս ՚ի պատճառու մերժելոց նոյս զիշի անութիւն Պատին . և կարուղիկէ եկեղեցի ասելով (նաև առանց բառուս Հոռովէական) յ մանայ միշտ զշատի ակրանն միայն , այսինք զայնոսի՞կ՝ որք ընդ իշխանութեամբ Պատին կան : որն ուէս և Հոռովէական եկեղեցի տակով (նաև առանց բառուս կարուղիկէ) յ մանայ միշտ զընդհանուրն կամ զտիեց զերականն միայն , այսինքն զայնոսիկ՝ զորս ողղափառ համարի ստիլ հաստատելոց նոյս՝ Պատին :

Աւելիք համարեալ մի մի ի մէջ բրել աստանօր և
դոյլ ցնորսական կործիս և զասացուածս Վատիկանիան
վարդապետին, զայս և եթ առժամս շատ համարիմ աւ-
սել զի այրդ ոյդ ճարտար է յոյժ ի զիստ անհետեղ ի ա-
մաստից . բայց ընդ ճարտարութեանն տեսանի ի նման
առաւելապէս և ոչ զավելին կիրք կողմնասիրութեան ։
Այլ թողեալ գոյս, յակնարկեցուք զառարկայն՝ զորմէ
խօսի նոս :

Եթէ 'ի գաւանոթիւնս եկեղեցեաց զոն այժմ՝ ըստ
բանի նորա՛ տարբերութիւնք հիմնականք, զ՞ն ուրեմն
կամ մարթին լինե՞լ և տարբերութիւնք ոչ հիմնականք.
Խոկ թէ ո՞յք վերջին դայուրիկ լցեն, և ի՞ւ զդոսին մարթ
ինչ ոստաճնուն քրանե, չառու մեռ պիտե՛ մերասառուե»

բեկարզութիւնները ըրաւ և տակաւին ընելու յօժմա-
րութիւն ունի . բայց և այնպէս զարմանալի է որ
Քորքի քաղաքապետը (որ իոլանտացի է ազգաւ)՝
շխանեցաւ հրապարակաւ դովաբանելու զչուակաւոր
Օֆարել դաւաճանը , որ Աւոթքալիայի մէջ փորձ
փորձեց Անդղոյ թագուհւոյն երկրորդ որդին սպա-
ռնելու ատրճանակի մի պարպելով անոր վերայ : “Կար-
ծելով թէ իւր հայրենեաց դժբաղդութեան պատ-
ճառը Անդղոյ թագուհին է , Օֆարել վրէինդիր
ըլլաւ ուղեց անոր դէմ աղջասիրական եռանդէ
շարժեալ” : Քորքի քաղաքապետին այս անարժան ա-
տենախօսութիւնը սաստիկ վիճարանութեանց տեղի
տուաւ ազգային խորհրդանոցին մէջ , որ վերջապէս
որոշուեցաւ որ յիշեալ պաշտօնատարը քաղաքապե-
տութենէ հանուի . բայց անիկա փութալով իւր
պաշտօնէն հրաժարեցաւ :

ԱԶԳԱՅԻՆ

У. У. З. У. 9. 0. 3. 3.

Ինչպէս մեր նախընթաց թուոյն մէջ համառօտիւ
ծանուցած եմք , Հայոց ազգը անդարմանելի միծ
կորուստ մի ըրաւ ցաւալի մահուամբ Արքունի վա-
ռոգապետ վսեմափայլ Տատեան Յօհաննէու_Թէյին .
որ վշտալի հիւանդութենէ մը ետքը՝ անցեալ ամսոյ
18ին առ Աստուած փոխեցաւ 'ի հասակի 71 ամաց սե-
սոյ մէջ թողլով իւր բազմաթիւ աղնուական՝ ընտա-
նիքը , բոլոր Տատեան պայծառափայլ գերգաստանը՝
որոց պատկառելի զլուխն էր , և Հայոց ընդհանուր
ազգը՝ որուն փառքն ու պարծանքն էր :

Պ սեմափայլ Յօհաննէս-Պիեյլ, որ ՚ի կ. Պօլիս
Պիեշիքթաշի թաղը իւր ապարանից մէջ ըբջապատեալ
յիւրայնոց ՚ի Տէր հանդեաւ, հեղէր և խոնարհ
սրտիւ միշտ՝ ՚ի հեռակէտն անգամը իւր վառաւոր
պաշտօնատարութեանց. բարեպաշտ ըստ ամենայնի
առատասսիրտ, աղքատասէր և ճշմարիս ազդաւոր
Մինանուն հանդուցեալը՝ որ ուսումնական և ու
սումնասէր էր, իւր աղջին մեծամեծ և զանազան ծա
ռայութիւններ ընելէ ՚ի զատ, անոր մէջ զրադի-
տութիւնը ծաղկեցնելու և ուսումնական ու պատմա-
կան աղջօղուտ մատեաններ ՚ի լոյս ընծայել տալու
համար զրամական մեծ օգնութիւններ ըրած է, և

իւր վերջին տարիները նոյնինքն անձամբ կաշխատէր
հայոց պատմութիւն մի դրելու հանդերձ քաղաքա-
կան և բարոյական խորհրդածութիւններով։ Այս
դորձը կարծեմք թէ մեծկակի հատոր մի կրնայ ըլլալ
թէպէտե տակաւին լրացած է :

Կայսերական կառավարութիւնը , վսեմա . Յօհաննէս-Պէտրոս բնական հանձարը և Ճարտարամտութիւնը տեսնելով՝ որով վառողաշինութեան արքունի զործարանը զանազան նորադիւն մեքենաներով բարեկարգած ու զարդարուցած էր , յանձնեց անոր մասքիայի մէջ ջուխայի զործարան մի հիմնադրելու և ուրիշ արուեստական հաստատութիւններ կանդալու գործար պաշտօնն : Հանգուցեալը այս նպատակաւ Ալյուրովա երկիցս Ճանապարհորդութիւն ընելով և հարկաւոր եղածները հոգալով կարող եղաւ իւր ստանձնեալ ծանր պաշտօնը յաջողութեամբ 'ի զործ գնելոյդուա մեծազօր տէրութեան :

Եթե ծանուն հանդուցեալը իւր կենցաղադիտու-
թեամբը և իւր հաւատարիմ բազմամեայ ծառայու-
թեամբը մեծ համարում ստացած էր կայսերական
կառավարութեան առջե . իսկ մեր ազգին դալով՝
վախճանեալ Պէյին անունը ազգային զլսաւոր բարե-
րարաց կարգը շատոնցմէ 'ի վեր անցուցած է , և ա-
նոր ազգասիրական զորքերը , առանձնական և հա-
սարակային կենաց առաքինութիւնները և ուրիշայլե
այլ բարեմասնութեանց յիշատակը անջնջելի պիտի
մեայ բոլոր ազգանոց սրտին մէջ :

Ահա այսպիսի առաքինի և հոյակապ անձ մըն էր,
դոր կորսոյ ազգը, և որուն վերայ իրաւամբ կըցաւի
բայց ոչ անմիտմար կերպիւ . քանզի լուսահողի
Տատեան Յօհաննէս-Պէյը՝ թէպէտե փոխեցաւյաս-
տեայց, սակայն կենգանի է նա ՚ի բարեսնունդ
աղնուափայլ որդիս իւր . որք հայրենի ամեն առաքի-
նութեանց իսկապէս ժառանգ ըլլալէ 'ի զատ, լեզ-
ուադիտութեամբ և ուրիշ զիառւթիւններով քաջ
դաստիարակեալ՝ կայսերական կարեոր պաշտօններու
մէջ անձնանուէր ծառայութիւններ կըմատուցանեն
ազգին պատիւը և համարումը աւելցնելով.

Հանգուցեալ Պիէյին յուղարկաւորութեան տխուր
հանդէսը մեծ փառաւորութեամբ կատարուեր է 'ի
ներկայութեան բազմաթիւ զլիաւոր եկեղեցականաց,
բարձրաստիճան աշխարհականաց, աէրութեան մեծ
ամեծ պաշտօնատարաց և օտարազգի երեելեաց :
Կայսերական բազմաթիւ զինուորներ և զինուորա-
կան պաշտօնակալներ՝ որ աէրութեան կողմանէ յու-
ղարկուած էին 'ի պատիւ Տատեան գերզաստանին,
այս յուղարկաւորութեան փառաւորութիւնը աւել-
ցուցեր են. որ այսպիսի մեծահանդէս շքով հան-
գուցելցն ապարանքներ ելլելով Պէտքթաշի եկեղե-
ցին եկեր է : Այս սուրբ յարկին մէջ հանդստեան

Հոգեռը պաշտօնը սուրբ պատարագաւ կատարուելէ
ետե՝ դերա. Խորէն եպիսկոպոսը գամբանական դեղիքիկ ու սրտաշարժ ատենախօսութիւն մի ըրեր է .
Յետ այնորիկ վախճանելոյն մարտինը մեւնոյն հանուցիսիւ Ակէ շիքթաշի նաւամատոյց բերուեր , ու անկէց
շողենաւուլ Այսքրի զեղ տարուեր է . ուր նաւամատոյցէն տէրութեան կողմանէ դարձեալ յուղարածուած կայսերական զօրագնդի մը ուղեկցութեամբ փառաւոր հանդիսիւ իւրաշէն եկեղեցին չ տարուելով իրեն համար պատրաստուած չիրիմը ամփոփուեր է :

Կենսագրութիւն Տատեան Յօհաննէս—Պէյի : (1)
Յօհաննէս—Պէյ, որդի Տատեան Առաքել ամիրայի, ծնած է 1798ին, այն օրը որ հայրը Ազատութիւն վասովացանին շինութիւնն աւարտած ըլլալով, Սուլթան Ահմետ ինքնակաց պտղաբեկու գացեր էր նորաշն վասովացանը, և խմնացված Առաքել ամիրային նոյն օրը արու որդի մը ծնած ըլլալը, իր անձնական գանձնէն ամսական կապեց նորածին երախացին :

Մանկութեան և պատանեկութեան օրերը Յօհաննէս

Պել աւաման և կրթութեան նուիրելը, նախ իր հայրենի կրօնիքն ու լեզուն և յետոյ իր ապագայ վիճակին հարկաւ որ եղած գիտութիւնները սովորեցու, սրավ իրեն ապացայն պատրաստած ժամանակ իր կրօնիքն ու ազգը սիրելու առաջինութիւններն ալ սրախն մէջ զարգացն :

Իր հասարակային կենուա ասպարէ՛լ զն մկան վեհափառ
Առ լիթան Ս'ահմո. ա ինքնակալին օրով. որ ծագկահասակ
Տատեանին արուեստագիտական ասուլանդն ու յաջողա-
կո թիւնը ձանչելով՝ առաջին անգամ Պիշրօզի թղթեա-
շինութեան զործարանին , և արբանի նաւարանին
պէտք եղած բամբակի և կտաւի զործարաններուն անօ-
րին կարգեց զայն :

1832 ինչպարզ վախճանելով, Աղասովը յի վառօդաբաշնին տնօրին տնտեսանեցաւ, և քիչ ժամանակ հորը Առլութան Մահմուտի հրամանաւ Երտարա գնաց վառօդաշիւնտեկան արտեստը կատարելազործելու և ուրիշ կարեար ճարտարութիւններ սովորելու ։

Եւրոպայէն դատանալուն՝ Յօհաննէս—Պէյ սուսզին
անգամ չողեշտք մերենոց բանեցնողն եղաւ Տաճկառ-
տանի մէջ, այլևսոյ գործարաններ շինեց աէրութեան-
համեար, և Քիչիչիք—Զէքմէնէի ծովածոցն առեւտրա-
կան նաւահանգստի փոխարիկելու ծրագիրը ներկայա-
ցուց Սովորանին. Նմանապէս օդոցին հեռագիրը հառ-
տասեց, որուն խմբագրութիւնը Գոււատ փառշացին (այն
ժամանակ Գոււատ է Փէնոսի) յանձնուելով, Յօհաննէս—
Պէյ առաջին անգամ Սովորանին ներկայացուց Տաճ-
կառտանի ապարդայ մեծ քաղաքագիւտ նոխարորը :

որդւաց եկեղեցւոր մերու ։ մանաւանդու ո՛չ էլուի մն-

որդեաց սպազմութեան սախոյ, սաստառադ ոչ հետի յինքա
եանց Եղելում առնն լիզուագիտի և քաջուհմասի Ասա
ուածարանական գիտութեան և Եկեղեցական պատուու
թեան, հեղինակի ասեմ Խրաւախուհին : Եթէ աեսաք
մեք այժմ՝ զՄարաւախուհն 'ի ըլցո ելեալ, պարտիմք շնոր
հահատոյց լինել վասն այսր՝ ոչ միայն վաստակասէր
հեղինակին, այլև որոց փորթացանն ազգասէր եռան
դեսմի սատար լինել մատենին տպազդութեան : (3)

(3) Այս պատուական գործը տպագրեցաւ և պատիւք Նախիջենանու. Ղալիպէան մեծահամբաւ. Յարութիւնն աղային՝ ըստ ալգասիրական յորդորանաց գերա . Զայալեանց Սարգսի սրբագրանին :

1918

(2) Միքայէլ Չամչեան :

